

Věc: B o u č e k Vladimír, četn.podstrážmistr.

Osvobozovací boj o český rozhlas.

178 **BOUČEK** Vlad.

Bojoval jsem pod velením četn.nadporučíka Š e d i v é h o, který vedl četnickou setninu do boje o český rozhlas, když tento volal dne 5.května 1945 naléhavě o pomoc. Ozbrojeni pancéřovými pěstmi nasedli jsme do autokaru a jeli nejbližší cestou k rozhlasu. ^{v Radnicích} V ulici kolem budovy bylo slyšet hlas nějaké ženy, které nás vyzývala, abychom opustili ulici, ježto jsou v okolních budovách kulometry. Stáhli jsme se tedy zpět ^{u Růžovic} a podnikli útok přímo do budovy rozhlasu. Zasáhli jsme tak ihned do boje, abychom posílili kamarády a vystřídali je. Podle zjištění byl rozhlas obsazen v přízemí a v prvním poschodí oddíly SS manů, kteří bránili volnému přístupu do rozhlasu. Druhé a třetí poschodí měli v rukou naši lidé a příslušníci ozbrojené stráže bezpečnosti. Po tvrdém boji, kdy jsme použili granátů i pancéřových pěstí, jsme zvítězili nad oddíly SS manů, zajali je a odzbrojili. Při prohledávání budovy rozhlasu jsem zadržel redaktora Aloise K ř í ž e , který byl s nacisty a pomáhal jim. Téhož dne kolem 7 hod.večerní byl rozhlas již pevně v našich rukou, načež jsme se vrátili na ZČV.

SVAZ NÁRODNÍ REVOLUCE
SDRUŽENÍ BARIKÁDNÍKŮ
12. odbočka
„BOJOVNÍCI ROZHLASU“
PRAHA XII, STALINOVA 12

Vladimír Bouček
čl. podstrážmistr
pracovní místo ležící v ulici - v Radnicích
se Tajovské ulicí -
5/11 a 6/5

[Handwritten signatures and scribbles in red ink]

Popis mé bojové činnosti v době Pražského povstání t.j. od, 5 až 9. května 1945, jak o budovu Čsl. rozhlasu, tak na jiných bojových úsecích ve středu Prahy.

Dříve než se o celkové mé bojové činnosti rozepíši chtěl bych upozorniti na jedno: A sice, že by bylo velice přehnané, kdybych měl uváděti přesnou hodinovou dobu, kdy jsem, kde bojoval a o kolikáté hodišce se to či ono dělo neb mojím cílem nebylo pozorovat kolik je hodin nýbrž, kde je nepřítel a jakým způsobem ho zdolat. Kdo však činil jinak než já muže dnes přesně napsati, že v tu a tu dobu se dělo to či ono. Proto já dnes budu uváděti jen přibližnou časovou dobu z mých revolučních bojů.

Dne 5. května 1945 před 12 hod. odejel jsem z kasáren Krále Jiřího z Poďbrad v Praze II., s bývalou četnickou pohotovostní rotou Praha pod velením por. Josefa Luňáčka na ZČV v Praze III., Karmelitská ulice. Za této jízdy bylo po nás stříleno a na Karlově mostě jsme byli střelbou donuceni autokar opustiti. Tato střelba byla na nás zahájena Němci ze Slovanského ostrova. V době, kdy byl Karlův most odstřelován dostal jsem se se svými kamarády na Malostranské náměstí, kde jsme se střetnuli z novu s Němci. Tyto jsme odzbrojili a pokračovali nyní již pěšky k budově ZČV. V tu dobu tam byly již pro nás připraveny rozkazy s jednotlivými bojovými úseky na, které jsme se co nejkratším směrem odebírali. Třetí čtveř, které jsem byl i já zařazen byl dán rozkaz bojovat o Čsl. rozhlas. Ještě dříve než jsme odejeli nám byly vydány v malém množství náboje do pistolí, pušek, několik ručních granátů a panceřových pěstí, které byly námi Němci před budovou ZČV z auta odebrány.

Moje bojová činnost o budovu Čsl. rozhlasu dne 5. května 1945.

Dne 5. 5. 1945 asi o 13 hodině dojel jsem na autokaru i se svými kamarády k budově rozhlasu v Praze XII. Již cestou jsem slyšel, že v budově rozhlasu se bojuje a že je volána česká policie a četnictvo na pomoc. Ihned po příjezdu zasáhnul ~~xxxxxx~~ jsem do boje a sice z Balbínovy ulice. Tato ulice byla odstřelována Němci SS many z budovy rozhlasu, kteří měli obsazeny přízemí a první poschodí, kteří v boji proti nám používali pušek a kulometů. Já jsa vyzbrojen puškou, pistolí a ručním granátem jsem se dostal ještě s několika kamarády v Balbínově ulici do bloku domu proti budově rozhlasu ~~xx~~ odkud jsem střílel na SS many, kteří bránili jak vstupu do budovy rozhlasu, tak jejímu vydání. V této akci byl smrtelně zraněn můj spolu bojovník podstrážmistr Jaroslav Šimunek, který svému zranění podlehl v nemocnici na Karlově náměstí. Po této akci jsem byl já i moji kamarádi ~~xxxxxx~~ svého zraněného kamaráda odnésti stranou mimo boj. V Balbínově ulici v místě, kde byl prostřelený kandelábr a z něho unikající plyn hořel byl námy jmenovaný naložen do sanitního auta, a odvezen. V tu dobu byla do těchto míst přivedena větší skupina Němců jak mužů tak i žen, někteří měli nasobě uniformu, ale byli již odzbrojeni. Naším úkolem bylo tuto skupinu Němců vésti směrem Balbínovou ulici před budovu rozhlasu, aby SS maní zastavili palbu a vzdali se. K tomu však nedošlo a SS maní začali stříleti samy do svých lidí, ač tyto měli ruce nahoru a křičeli, aby byla palba zastavena. Pak bylo ještě několik bojových momentů a sice od auta nákladního, které bylo v Balbínově ulici postaveno napříč, odkud jsme odstřelovali panceřovými pěstmi přízemí budovy rozhlasu, kde byly oddily SS manu usazeny. it

Po těchto všech bojových akcích se dostavili do Balbínovy ulice hasiči, kteří začali stříkati vodu do přízemí bodovy rozhlasu. Na to po krátké době byl z budovy rozhlasu vystrčen bílý praporek a bojová činnost byla zastavena. V tu chvíli jsem vnikl do budovy rozhlasu a zúčastnil jsem se odzbrojení SS manů. Po tomto odzbrojení jsem vyšel ven do Balbínovy ulice směrem k místu kde hořel unikající plyn z kandelábru. Při této chuzi jsem zaslech hlas jednoho muže, který volal „Zadržte toho pána neb to jest redaktor Alois Kříž, který bojoval s Němci v rozhlase“. Byl to muž, který mne právě předcházel, tak jsem ho ihned legitimoval a podle legitimace jsem skutečně zjistil, že je to redaktor Alois Kříž. Na otázku, kterou jsem mu dal co dělal v budově rozhlasu mi odpověděl, že měl mít rozhlasový projev a pryč místo něho ho tam zastihla revoluce. Alois Kříž i jeho legitimace byla mnou odevzdána jednomu muži v brigádýrce čsl. důstojníka, který měl na sobě trenčkotový plášť, šedé barvy a tento ho odvedl. Při zadržení a seskupení se lidí kolem Aloise Kříže byla jedním z nich mu rozbita hlava obrácenou pistolí, domnívám se, že to byl ten muž, které mu jsem Kříže předával. Toto vše bylo již asi mezi 18 a 19 hod. kdy byl již rozhlas pevně v našich rukou a boj skončen. Po 19 hod. jsme odjeli zpět na ZČV v Praze III.

Téhož dne asi o 20 hod. jsem se zúčastnil zatýkání Německých důstojníků a Českých důstojníků na Inspektorátě v Praze III, lázeňská ulice a jejich převodu do budovy ZČV v Praze III. Potom jsem byl určen pro obranu ZČV, kde jsem setrval asi do 11 hod. dne 6. května 1945.

Dne 6. 5. 1945 asi o 11 hod. bylo ZČV odstřelováno protiletadlovým dělostřelectvem z Petřína neb přes něj bylo střeleno na Staroměstskou Radnici. V té době, kdy byla střelba jsem se odebral i s kamarády ven a spojili jsme se ještě s jinými bojovými jednotkami a bojovali směrem na Petřín. Po vrácení se z tohoto boje jsem se zúčastnil boje na Slovanském ostrově a prohlédávání Tyršova domu, kde byl SS lazaret. Po těchto akcích jsem se vrátil na ZČV, kde bylo asi o 19 hod. rozhodnuto zlikvidovat hnízdo odporu na kostele Sv. Jezulátka v Praze III, Karmelitská ulice odkud byla ulice a budova ZČV odstřelována a kde bylo několik osob zabito. Při likvidování tohoto hnízda odporu, kde byl sveden boj a po nás bylo střeleno jak z kostelní věže tak z farních budov jsem byl střelbou zraněn „prustřelem levého kolena“ asi o 20 hod. Na to pak dopraven do záložní nemocnice v Tyršově domě v Praze III. V tu dobu byl zraněn rovněž v tom samém místě můj spolubojovník Alois Zvonič prustřelem levé ruky.

Tímto byla moje revoluční činnost zakončena. Lékařský posudek o mém zranění a dobu trvání léčby mého zranění připojuji.

Moji spolubojovníci a velitelé jsou: Por. Josef Luňáček, por. Václav Jiráček, Václav Vaník por., podstrážm. Jaroslav Kopic, Václav Olivéřius, Josef Doležal, Alois Zvonič, Miroslav Beran, Jiří Pravec, Stanislav Miler, Václav Němeček, Jaroslav Šimunek, Josef Procházka a Břetislav Sládek.

Radomír Vladimír Černý

K tomuto zelenému dotazníku, který jsem vyplnil připojuji; následující doklady: 1./Popis moji bojové činnosti. 2./Potvrzení o národní a politické spolehlivosti. 3./Lékařské povrzení o povaze mého zranění a potvrzení o době léčení v jednotlivých nemocnicích.

Dále jsem nevyplnil číslo odznaku Bojovníku rozhlasu neb teprve nyní jsem byl vyrozuměn, že se jej mám první čtvrtek v měsíci listopadu vyzvednout